

Güneydən səslər...

“Türk dünyasında gənc nəslin yaşadıqları ölkələrdə məktəblərdə öz ana dilində təhsil almaq imkanı olmalıdır”. Bunu Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev ötən il noyabrın 11-də Səmərqənddə keçirilən Türk Dövlətləri Təşkilatının IX Zirvə görüşündəki çıxışında bəyan edib.

Dövlət başçısının bu fikri yaddaşımızı bir qədər təzeləmək üçün sanki bir təkan oldu. Azərbaycanlıların daha kompakt yaşadığı Güney Azərbaycanını göz öhünə gətirdik. Quzeydə hələ də yetərinçə tanınmayan Güney barədə düşüncələrimizin fonunda onun ədəbiyyatını, nəşrini, poeziyasını, yazar soydaşlarımızın mücadiləsini ifadə edən nümunələri xatırladıq.

Qəzetimizdə “Güneydən səslər...” rubrikası altında Güney ədəbiyyatının, folklorunun, mədəniyyətinin, incəsənətinin ən gözəl nümunələri ilə oxucularımıza da tanış edirik.

SAYMAN ARUZ

1979-cu ildə Sulduz şəhərində anadan olub. Orta təhsilini bitirdikdən sonra Təbriz Azad Universitetinin kənd təsərrüfatı, daha sonra fars dili və ədəbiyyatı fakültəsinə daxil olub. Yaradıcılıq nümunələri dövri mətbuatda, "Mərdom və cameo", "Məhdidi Azadı", "Şəms", "Yarpaq", "Yaşmaq", "Güneş" və s. dərgi və qəzetlərdə cap edilib.

2001 və 2007-ci illərdə İran İslam Respublikasında keçirilən şeir festivalında birinci yerə layiq görünlüb. İranda qadağa qoyulan "Sükut kimi sakit", "Barış xətabələri" və Bakıda nəşr olunmuş "Bahar gəlmədi", "Paltarlarım adamsızdır", "A hərfinə uduzmaq" adında şeir və "Yüz il inqilab (roman)" adlı kitabların müəllifidir.

Hazırda Bakıda yaşayır. Azərbaycan Yازıcılar Birliyinin Güney Azərbaycan şöbəsinin rəhbəri vəzifəsində işləyir.

Mən ölsəm əgər

Günlərin bir günü mən ölsəm əgər,
Canımı götürüb getsəm buradan.
Ayağın altında torpağa dönsəm,
Sənə xəber versəm, başqa dunyadan.

Cismimi götürüb əksəm torpağa,
Ruhumu uçurtsam səmaya bir gün,
Səcdəyə yixılsan torpağa sən də
Əlini qaldırsan duaya bir gün...

Mən ki dilim-dilim yaşadıdım, amma...
Qəbirdə bir bütöv insan kimiyəm.
Çox tayım Təbrizdə qalsa da belə,
Azərbaycan kimi, Turan kimiyəm...

* * *

Çəkginən millətin ağır yükünü,
Kürəyin, üreyin qabarə dönsün.
Hamiya, hər kəsə vətən olğınən,
Amma öz içində vətənin ölsün...

BULUD MURADİ

1980-ci ildə Miyana-da anadan olub. Ali təh-sillidir. Buludun indiyə qədər iki kitabı nəşr olunub. Hazırda Tehran şəhərində yaşayır.

Günəş doğur...

Sən bu filmin sonunda doğulacaq ipək kəpənəkləri ile
kadra sığmayan ormanda
bir əlin səni sevdiyim sətirdə göyərəcək
bir əlin yara kimi qalacaq
şəirimdə
ağacların mavi qanları çıxacaq
sənə yazdığım bu tolid hədiyyəsinin
parçasına
- tabut örtüyü qadağandı buralarda.
Yoxsa,
şamları odunu püfləyir,
balta kimi
ışıldayır
dişləri
arasında göyərçin keykinin tikə?ləri...
Ah! Yatan göze?lim!
Gecələr yatmir sancın
köksündə,
baş döyür
şəir
sümüklərim arasında quyladığın bu yara...
Günəş doğur...

Esmira Fuad